

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Jules Grévy.

V rojstnem svojem kraju, v vznožju Jura-gorovja, sredi košatih gozdov ležečem Mont-sous-Voudrey-u izdihnil je v sredo bivši predsednik francoski republiki, sivolasi Jules Grévy pošteno svojo dušo. Politično mrtev in pozabljen od vseh, od prijateljev in neprijateljev, bil je že štiri leta, od onega nesrečnega dne 1. decembra 1887. I. ko je bil primoran odpovedati se vzvišeni svoji službi, katero si je stekel zgolj in jedino po svoji nadarjenosti in poštenosti.

Že kot mlad advokat vzbudil je Jules Grévy občno pozornost in si pridobil mnogo prijateljev in privrženec. Kot odličen govornik stekel si je mej svojimi kolegi velik ugled in mogočen upliv, a čistost in plemenitost njegovega značaja, odločnost in duhovitost, s katero je zagovarjal političko svoje prepričanje, kateremu se ni izneveril ves čas svojega življenja, napotila je volilce rojstnega njegovega kraja, da so odposlali mladega odvetnika v narodno zbornico.

Grévy kot poslanec — mogel bi biti napisati celi vrsti debelih knjig, ako bi hotel kdo natančno oceniti in popisati parlamentarno delavnost tega izrednega moža, ki si je po svojem temeljitem znanju in realnosti svoje politike pridobil spoštovanje celo najhujših svojih nasprotnikov. Značilno je že to, da se Grévy ni bal nikdar naglašati svoje republičanske prepričanje in vse pojave javnega in političkega življenja presojal s tega stališča. Da mu za to prištaši monarhije niso vedeli hvale, je pač samo ob sebi umevno.

Ko si je Napoleon III. omogočil s krutim nasilstvom pot do cesarskega prestola, stopil je Grévy v privatno življenje in ni se dal pregovoriti, da bi vsprejel mandat narodnega poslanca. Baval se je izključno z advokaturu in si z vstrajno delavnostjo zaslužil in prištedil veliko premoženje. Ko je pa leta 1870. nesrečna vojaka z Nemčijo uničila cesarja Napoleona in so razjarjeni Francozi pahnili tega pustolovca raz cesarski prestol, vstopil je tudi Jules Grévy zopet v narodno zbornico in bil zaradi svoje pravičnosti in eneržije izvoljen predsednikom.

Toda intrigue prvega predsednika novi republiki, maršala Mac Mahona, katere je Grévy kmalu

spoznal, napotile so ga, da se je odpovedal predsedništvu narodne zbornice in stopil v opozicijo, kjer je z jekleno vstrajnostjo pobijal vlado in Mac Mahona, da je le-ta naposled prisiljen bil, odpovedati se svoji časti, katero je kanil zlorabiti v monarhistične namene.

Po odstopu Mac Mahona uprli so se pogledi političnih krogov takoj v Grévija in ves svet je bil prepričan, da ga ni sposobnejšega moža za to vzvišeno mesto nego je on. In res ga je izvolila narodna zbornica leta 1879. s 563 glasi za predsednika francoski republiki.

Kot predsednik republike bil je Grévy na svojem mestu in izpolnil je vse nade, katere so stavili vanj volilci njegovi in cela Francoska. Pošteno in odločno skrbel je najprej za to, da uduši vedno ponavljajoče se intrigue različnih monarhističnih strank v kolikor niso bile po zakonih dovoljene. Prizadeval si je povečati in ponoviti ugled republike na zunaj in na znotraj in se tudi trudil ustvariti prijaznejše razmerje mej Nemčijo in Francijo. To je bila najiskrenejša njegova želja in v nje izpolnitev je bil pripravljen žrtvovati vse, pozabiti celo izgubljeno Alzacijo in Lotaringijo. Uspešno in plodovito njegovo delovanje našlo je tudi zasluženo priznanje, izvoljen je bil 1885. l. v drugič za predsednika republike francoski, in ostal bi bil to bržkone do konca svojih dnij, da ga k odstopu ni primoral obiteljski škandal, katerega je prouzročil lastni njegov zet Wilson.

Nadarjeni in bogati Wilson, o katerem se je celo govorilo, da bode nekdanji naslednik Gréviju, zapravlil je bil vse veliko svoje premoženje, baje do 15 milijonov frankov, potem se pa posluževal nepoštenih in škandaloznih sredstev, da dobi potrebne vsote za nadaljno razkošno življenje.

Postopanje proti Wilsonu spravilo je toliko gradiva na dan, da so začeli nekateri povsem po krivici dolžiti celo Grévija, da je bil sporazumljen z njim.

Sodnijska obsodba uničila je Wilsona in primorala starega Grévija, da se je odpovedal predsedništvu. Umrl je kot zasebnik, pozabljen od vseh, a spomin njegov ohranila bode zgodovina francoska in slavila ga bode kot uzornega poštenjaka in rodoljuba, ki je storil vse, kar je bil storiti dolžan kot človek in kot Francoz.

Slovenci v Zagrebu.

III.

K poročilu prvih dveh dnij dostaviti je še nekatere podrobnosti, posebno o posetu akademije, katerega se je pod vodstvom staroste Hribarja udeležilo nad 400 slovenskih Sokolov in drugih gostov slovenskih. Izrekli so predsedniku akademije gosp. Torbarju po gosp. Hribarju svoje neomejeno spoštovanje do slavnega ustanovitelja in mecena Strossmajerja in zaklicali trikratni „Živio Strossmajer!“ G. Torbar odzdravil je Slovincem ter poudarjal, da akademija ima namen biti duševno središče vseh Jugoslovanov. Tu se je sestavila potem deputacija iz 20 odličnih Slovencev, ki so se šli pokloniti slavnemu škofu v Djakovo, kakor smo že poročali včeraj. Vodita to deputacijo gg. Hribar in vitez dr. Bleiweis. Naznanilo se je telegrafčno, da dojde deputacija, na kar je odgovoril in se zahvalil telegrafčno škof Strossmajer za prirejeno mu ovacijo.

K včeraj omenjenim govorom pri banketu je pristaviti nekoliko k govoru staroste Hribarja, ki je poudarjal napredek Hrvatske v obče in glavnega mesta posebej, ki je glava in srce dežele. Tod hočemo poiskati zaveznikov za našo bodočnost. Može iz naroda, ki so danes iz vseh krajev Slovenije prišli sem, prinesli bodo domu zavest, da Zagreb ima veliko važnost za ves narod in zatorej on iskreno pozdravlja načelnika glavnega mesta dr. Amruša. Iz dr. Trillerjevega izbornega govora pri banketu je še omeniti, da je poudarjal veliko snago, katero je pokazal narod hrvatski, raztavljač krasne proizvode svoje, pokazal je, da je faktor, ki ga bodo morali jemati v poštev. Naša skupna bodočnost ni več samo goli fantom, mejni koli ne bodo nas mogli več ločevati, uresničile se bodo pesnika Jenka besede: „Ko v črni zemlji bom počival, imel bo srečne dneve narod moj.“

Toliko o prvih dveh dnevih. Tretji slavnostni dan prinesel nam je glavno točko pevskega shoda, veliki skupni dnevni koncert združenih pevskih društev hrvatskih v pevske hramu in skupni banket vseh pevcev. Ob 11. uri zjutraj pričel se je koncert, a že davno prej romalo je občinstvo kar trumoma iz mesta proti vojaški jahalnici, ki se je bila spremenila za dni slavnosti v pevski hram.

LISTEK.

Na visokih gorah.

(Konec.)

Mnogokrat je treba laziti čez gruščeve plazove, n. pr. če se hoče z Malega Triglava k jedinemu ledeniku (ljudstvo ga imenuje „zeleni sneg“) v Julijakih Alpah. Na takih mestih je vse trhljeno in grezljivo. Velikanski trakovi rahlo nasutega grušča se spuščajo niz strmih žlebin in če z okovano palico vanje suneš, ali pa z dobro podkovanimi čevlji na nje stopiš, tedaj najedenkrat ožive, vse se začne premikati in mesto da bi storil korak navzgor, prideš za dva navzdol. Pa tudi sam po sebi, vsled svoje lastne teže sproži, se mnogokrat kamenen plaz. Kakor pred sneženim plazom žvižgajoča sapa veje, tako se sliši pred gruščevim plazom neko posebno zveketanje in brušenje, ki se v kratkih pavzab ponavlja, in najedenkrat zdrči brenčoč in žvižgajoč manjša ali večja množina peska in proda mimo nas tje doli na plazov sipec.

Zaradi tega grušča, ki je povsodi na vseh

gladkih obronkih, v vsaki drči in žlebinu čisto rahlo nasut, treba je hribolazcem zelo previdnim biti, ker so drče mnogokrat pretrgane po strmih robovih. Ko prileti plaz do takega roba, smukne po tistem čezenj in šele čez dolgo časa se zasliši iz globočine zamolklo pokanje in ropotanje. Poleg grušča sprožijo se tudi debelejšje skale pod hribolazčevimi nogami in leté v velikanskih skokih v meglene nižine, iz katerih njih udarjanje in pluskanje še dolgo odmeva. Iz tega se lahko preračuni, kako visoko gori se kdo nahaja, ker pogled navzgor je zelo omejen in človeku se vedno zdi, kakor bi sredi oblakov visel, ali pa kakor bi po krhki lestvici čez zevajoče propade k zvezdam gori plezal.

Najvelečastnejši utis napravi na človeka gromenje in bliskanje na visokih gorah. Gromovo bobnenje, ki votlo odmeva od gore do gore, ne da se nikakor s peresom popisati. Strela udarja za strela, kot plamteči jeziki, skozi črne oblake in neprehoma ropoče grom, da se celo gorski velikani pred njim tresejo. Kmalu se vsuje dež, kakor bi iz škafa lilo, in mej njim padajo debela zrna toče, ki bijejo hribolazcu v obraz, da jedva nekaj korakov pred seboj vidi, a intenzivno bliskanje mu popolnoma vid

jemlje. Tedaj je pač najbolje pod kako skalo pritistiti se in počakati, da nevihta preide. K sreči tako treskanje mej gorami nikoli dolgo ne traja, ampak mine precej hitro. In kakor bi trenil razkoljejo se oblaki, solnce prodere zmagajoče skozi nje in hribolazec nadaljuje svojo pot.

Veliko truda in znoja stane pot na visoko goro, ali razgled z njih, ako je nebo čisto, poplača obilno prestano vso muko, na katero se hitro pozabi. Velikanska divljina obdaja nas okoli in okoli. Zveneca dolomitna tla so razbeljena od pekočega solnca, a nebo širi se nad nami višnjevo in svetlo, kakor jeklo. Bele in vid jemajoče kamenene gromade obdajajo nas okolu in okolu, gorski velikani kopičijo se pred nami v svoji polni svetlobi in sijajnosti, in ker ne vidimo njih podnožja, zdi se nam, da kar v zraku visé. In ako obrnemo svoje oči navzdol, odpre se nam strahovit prepad z navpičnimi stenami. Vržen kamen potrebuje deset sekund, predno privikar na steno zadene. Mnogokrat se nahajajo poprečne police, ki so kot baldahin obokane nad prepadom, ali jedino le divji kozi je mogoče hoditi po njih.

Ta jahalnica je jedna izmedj največjih in najlepših v vsem cesarstvu in je zares prav srečno se priredila za vsako pevsko slavnost. Na tisoče in tisoče vrelo je ljudstva skupaj in kmalu bila je obširna dvorana prepolna. Na odru pa je bilo zbranih okolu 600 pevcev, na manjem odru spodaj dvojna vojaška godba. Občinstva samega bilo je gotovo okolu 6000, glava pri glavi.

Pričel se je matinee z ouverturo Lisinskega opere „Porin“, katero sta izvedli vojaški godbi prav lepo. Prvo pevsko točko „Hrvatska himna“, lv. pl. Zajčevu kompozicijo, pela so vsa društva. Efekt te krepke kompozicije iz tolikih grl in s toliko preciznostjo izveden bil je tako velikansk, da občinstvo ni nehalo prej, da so društva pridejala še Zajčevu „Živela Hrvatska“. Dirigiral je g. kapelnik Failer. Pod vodstvom g. Katkiča nastopil je potem tamburaški zbor, nad 120 članov, ter igral Kuhačev „Kolo“ toli izvrstno, da je moral tudi pridejati še jeden komad, in je sviral „Liepa naša domovina“ na splošno radost. Eisenhutovo skladbo „Bura“ pela so vsa društva skupno pod vodstvom g. Leusteka prav precizno, in se je s kratkim bariton-solom odlikoval operni pevec g. Hreljanovič. Glasno odobravanje občinstva kazalo je njegovo zadovoljnost. Zadnja točka bila je velika skladba za zbor in orkester Zajčevu „More“, brez dvoma najlepša točka vsega vsporeda. To težko in komplicirano skladbo pela so vsa društva s spremljevanjem orkestra zares divno in precizno v vseh delih, in s posebnim efektom v dinamični glasov. Vodil je kapelnik g. Jos. Eisenhut. Občinstvo ni prenehalo s ploskanjem, dokler neso vsa društva pridejala še jedne pesmi, in zapela „Liepa naša domovina!“ Občinstvo je stoji poslušalo lepo, naudušljivo to pesem, ki je postala prava himna, katero vsak poslušal z izrednim naudušenjem. Ves koncert trajal je le nekaj nad jedno uro, a podal je vsem izreden užitek, kajti kaj jednacega more se čuti le jako redkokrat, zatorej je pa tudi občinstvo zapustilo jako zadovoljeno pevski hram, in je bil le jeden glas čuti, da so pevska društva rešila svojo nalogo sijajno, in da sme odbor zveze čestitati si na prelepem moralnem, kakor tudi gmotnem uspehu, katerega je dosegel s tem dnevnim koncertom, ki je bil biser vse svečanosti.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 11. septembra.

Ideja jugoslovanstva

oziroma zedinjenja najbližnjih rodni bratov, to je Slovencev in Hrvatov, ki se je tako krepko poudarjala v slavnostnih dneh v Zagrebu, strašno bode v oči velikonemške časnike. Da so se probudili Slovenci, da se mej njimi širi vedno bolj in bolj ne samo idealna ideja skupnosti slovanske, nego da težijo tudi po praktičnem združenju z naravnimi svojimi sosedi Hrvati, to seveda Nemcem, ki so nas imeli že za popolnoma svoj plen, nikakor ne more biti po volji. Sicer pa nas to prav malo briga, zgodovina slovanska šla bode isto tako svojo naravno pot naprej, kakor je to bilo pri drugih narodih; vse nasprotovanje je zaman in brezuspešno. Bavili se bomo še s tem ob priliki.

Čehi na Dunaji.

Nekaterim nemškimi listom ni prav nič po volji, da se Dunajski Čehi gibljejo v narodnem oziru vedno živahneje in poudarjajo svoje pravice. Pravijo, da ima češko gibanje veliko nevarnost za Dunaj, ker Čehi zahtevajo zase iste pravice, kakor jih imajo Nemci v Pragi. Hud ogenj v strehi vzbudile so besede nečega Čeha v jedni zadnjih čeških veselic na Dunaji, da so Čehi „straža ob Dunavu“, ker iz teh besed sklepajo nemški listi, da Čehi hote ne samo biti na Dunaji nego tudi utrditi svojo postojanko in braniti jo. Radi bi vedeli mi, zakaj nad stotisoč Čehov na Dunaji ne bi imeli istih pravic, katere zahteva kopa privandranih Nemcev povsod, kjer se je naselila mej Slovani.

Dobava pušk za rusko vojsko.

Ob priliki, ko so nekateri ruski častniki posetili veliko tovarno za izdelovanje pušk v Steyerji, pouprašalo je vodstvo tovarne pri vojnem ministerstvu na Dunaji, bi li smelo udeležiti se eventualno dobave pušk za rusko vojsko. Vojno ministerstvo izreklo je, da nema ničesar proti temu, če bi tovarna eventualno prevzela kaka naročila za rusko vojsko. Znano je pa, da je že pred več tedni se izrazil ruski vojni minister, da bode lahko dal izdelati vso potrebnost novih pušk v domačih tovarnah.

Vnanje države.

Ruska vojna premikanja.

Iz Berolina, kjer menda jako pazno gledajo na vsak korak ruske vojske, poroča se, da se bode

predložila 24. divizija ruske vojske iz Peterburga na zahodno mejo. Isto tje pride tudi jedna kavkaška divizija, a spomladi bi jej sledila še neka druga.

Ministerska kriza v Srbiji.

Vsled novega vojaškega zakona pokazala so se v ministerstvu nekatera nasprotstva, katera bi utegnili dati povod ministerski krizi, ker se je pridružilo še nekaj narodnogospodarskih uprašanj, v katerih se ne slažejo popolnoma ministri. Vender se utegne kriza pokazati še mej zasedanjem skupščine.

Srbija in Turčija.

Odlikovanje, katero je zadelo srbskega ministra vnanjih zadev, Gjorgjeviča, ki je dobil veliki kordon Medžidjevega reda, zmatra se v diplomatskih krogih kot simptom, da se je Srbija približala Turčiji.

Rusija in Rumunska.

V novejem času pričele so se neke obravnave mej Rusijo in Rumunsko, da bi si prva pridobila zopet Dobrudžo, po kateri bi mejila na Bolgarsko in tako pridobila lahko večji upliv nanjo. Berolinska „National-Zeitung“ razpravlja to stvar na obširno in opozarja diplomate naj ne izpuste iz očesa to gibanje, katero je precej važno. Če Rusija pridobi Dobrudžo, ima Bolgarijo za neposredno mejno sosedinjo, tudi do Carigrada ima pa kopnem mnogo bliže in pridobila bi s tem velik upliv na Rumunijo, iz katere bi naredila s časom drugo Srbijo. Zatorej naj se to najnoveje gibanje ne prezira.

Dardanelsko uprašanje.

Iz Londona poročajo oficijozni časopisi, da hoče sprožiti Angleška glede Dardanelskega uprašanja evropsko konferenco. Italijanski kabinet se je baje izrazil uradno, da je pripravljen podpirati vsak angleški korak v tem uprašanju.

Revizija Berolinske pogodbe.

Iz Berolina se poroča, da bi se tam odklonil predlog za konferenco evropskih velesil, na kateri naj bi se vršila revizija Berolinske pogodbe, ako se program poprej ne določi popolnoma natanko. Pa tudi potem še ni gotovo, bi li Berolinska vlada pri-trdila, ker se boji, da bi ne prišlo na dnevni red orijentno uprašanje, kar bi utegnili biti opasno za mir evropski.

Bismarck v državnem zboru nemškem.

Kakor poroča „Köln. Zeitung“, se počuti stari razkancelar jako povoljno, vender mu je prepovedal njegov zdravnik vsakrš duševno delovanje. Iz tega se sklepa, da za zdaj še ne bode prišel v državni zbor.

Dopisi.

Od Save 7. septembra. [Izv. dop.] V Trški Gori nad Krškimi suši se trsje vidoma že v mnogih vinogradih: trsna uš in peronospora ga uničujeta vedno bolj, njima sta pa letos še pomagala „ožg“ (ožig, palež, smod) in toča dne 23. avgusta dopoldne, ki je vzela dobro četrtino grozdja, kar ga je letos še viselo na trtah. Če pojde tako naprej, — potem bo to v malih letih žalostna gôra brez vinogradov, ako se ne bode skoraj pričelo s zasajenjem ameriških trt. — Kaj pa se stori v pomoč vinogradnikom? — Koliko se je že davka odpisalo tam, kjer že davno gospodarijo uši? — Koliko „štibre“ se bo odpisalo tam, kjer je toča pomagala „brati“? — In predrt malo je vinogradnikov in kmetovalcev, ki ne bi tako vzdihovali, kajti dandanašnji so po Dolenjskem redko sejani posestniki, ki bi bili v stanu si svoje vinograde z ameriškimi trtami zasajati brez vsake pomoči. — Na ova uprašanja, na ova vzdihovanja vam ne morem odgovoriti, ker mi o tem nič znanega ni, čeravno nisem baš tujec v tem nesrečnem kraju.

Možje merodajni, zlasti župani, občinski svetovalci in odborniki, ganite se, prosite ustno in pismeno ter neustrašeno za izdatno in hitro pomoč. Poskrbite, da dobimo izvedenih spretnih delavcev in dovolj ameriških podlag za naše opustošene gorice. A tu ni nič odlagati, drugače v našem kraju niti cepičev ne bode več dobili za cepljenje američank. Tu bo treba energično se poprijeti dela ter pomagati drug drugemu, vlada pa naj bi se naprosila za pomoč: naj nam da potrebnih sadik, — občine pa najmite izkušenih delavcev z Bizeljskega, da se naši ljudje od njih naučijo, kako je zasajati, cepiti in oskrbovati nove zāsade. Začne pa se naj v tistem vinogradu kake sloveče „gôre“, kateri je že najbolj uničen, bodi si potem zemljišče prvega ali zadnjega občana, ako le lastnik dotičnega vinograda vsprejme pogoje, pod katerimi bi se delo izvršilo. Siliti pa ni treba k dobroti nobenega posestnika. Ga bo že izpametovala lastna nesreča, kakor je že marsikaterega. Nezaupnost v novotarije je na kmetih vsekdar in sploh velika, a

uspehi pri naprednih sosedih bodo tudi obupneža sčasoma dovedli do mirnega premišljevanja, in nazadnje se bode tudi on poprijel dela, ki obeta nam domestiti nam prejšnje rodovitne, vse poplačujoče vinogradne raje. Saj so se tudi nekaj ljudje brnili krompir (korún) saditi! — Z jednim letom je mnogo pridobljeno, obratno pa tudi le preveliko izgubljeno! — Vem, da se je v sejah kmetijske podružnice Krške o tem že mnogo posvetovalo; sedaj pa je prišel čas, da se tudi kaj stori. Možje, gospodje, ki ste zastopniki občin v krškem okraji, vzdramite se sedaj ob 11. uri, idite k vašemu, ljudstvu vedno naklonjenemu gospodu c. kr. okr. glavarju ter ga poprosite svêta in hitre pomoči; ravno tako se obrnite do vrlega našega gospoda poslanca V. Pfeifer-ja in do g. dr. Strbenca, pa tudi do drugih veljavnih gospodov in mož domačega okraja. „Kdor trka, temu se odpré“. — Kako bode znabiti že itak zadolženi vinogradnik plačeval „franke“ (davek), če bode tam rastla praprot, kjer so se iz trt dobivali stotaki. „Kjer nič ni, še cesar izgubi, še smrt ne dobi.“ — a predobri naš cesar pa tudi ne morejo vladati velike države svoje brez denarjev. Tedaj pomagajte vinogradniku, podpirajte ubogega kmetovalca, da mu bode mogoče plačevati „franke“, brez katerih država izhajati, obstati ne more.

Vsebinska tega sestavka je: 1. Davke je treba odpisati tam, kjer uš uničuje vinograde, ali kjer jih je že uničila; odpisati jih je pa tudi tam, kjer je toča dne 23. avgusta več ali manj škode naredila. 2. Rigolovanje uničenih vinogradov in sicer v jeseni ali po zimi. 3. Zasajanje takih vinogradov z okorenjenimi ameriškimi trtami v spomladi (pa le v vrstah, k solncu obrnjenih). 4. Cepljenje teh ameriških podlag z našimi domačimi vinskim trtami, najboljše zeleno, s cepiči od že cepljenih ameriških trt in s pluta (kork). Tako učijo veščaki, tako delajo Bizeljanci le malo ur od nas. *) Kdor ne verjame, naj se gre sam prepričati tja za Sotlo na lice mesta, kamor prihajajo v novejšem času vinorejci od vseh strani. Onega dne je prišlo tjakaj 40 posestnikov s svojim c. kr. okrajnim glavarjem iz Srednjega Štajerskega. Posnemajmo najprej te napredne Srednje Štajerce, potem pa tudi svoje rojake na hrvatski meji.

Iz Starega trga na Notranjskem

9. septembra [Izv. dop.] (Izlet gasilcev v Sodraščico.) Prostovoljno gasilno društvo Starotrško napravilo je dne 30. avgusta t. l. izlet v Sodraščico z namenom, da bi s tem potom obiskalo in počastilo prijatelja, bivšega voditelja brizgalničarjev. S tem potom nameravalo je spodbujati tudi Sodraške občane, da bi tudi oni ustanovili čez vse potrebno gasilno društvo. Ali žal, prostovoljno gasilno društvo Starotrško na potu izleta ni vsega svojega namena doseglo, akoravno je donel glas trobente gasilnega društva Starotrškega pri prihodu v Sodraščico in pri pohodu k sv. maši, katere glas je obilo ljudstva privabil, a mož, kateri imajo zaupanje cele Sodraške občine, ni ta glas prebudil da bi se bili pokazali na svetlo, da bi se jim bilo društvo predstavilo, ter dalo povod do ustanovitve tega silno potrebnega društva. Torej možje Sodražanje, ki imate besedo in moč cele občine, katerih glas trobente ni omečil, omeči naj Vas ta mali moj dopis, da ustanovite to potrebno društvo, za kar Vam bode cela občina hvaležna, sebi pa pridobite velike zasluge in zaupanje od vseh občanov. Zahvaljujem se pa vsem gg. pevcem in pevkam, posebno gosp. cerkvenemu organistu pod katerega vodstvom so nas počastili s prav lepim in ubranim petjem v gostilni gosp. Ivana Planinca, zahvaljujem se tudi gosp. — za društveni dar in za prijateljstvo do društva. Živel pevski zbor Sodraški z željo, da bi oživel močno potrebno gasilno društvo. Gasilec.

Iz Rajhenburga 8. septembra. [Izv. dop.]

Ta trg z mnogimi lepimi hišami, s tremi duhovniki, štirirazrednico, železniško postajo, čitalnico itd. je najmanj 1/4 ure dolg. Vleče se za Savo nekaj časa proti vzhodu, potem od Save proti severu, pa zopet proti vzhodu in zopet proti severu ob vijočem se potoku Brestanica, čez katero vodi več mostov. Na njegovem južnem konci sta dva gradova: Dolenji razpadajoči grad Turn s prizidanim novim gradičem in z brodom čez Savo, last zasebnika, gorenji grad Reichenburg pa je last iz francoskega prognanih trapistov, katerih je sedaj kakih 50.

*) Letos bodo že pili tam doli mošt iz takih vinogradov. Živeli napredni Bizeljanci.

Le-ti so svoje posestvo v malih letih že jako razširili. Soseska Dolenji Leskovec (občina Blanca) meji vzhodno na trg in na ta samostan, in Doleje-Leskovečani imajo svoj lepi pot po trapistovski zemlji mimo samostana noter v dolenji trg, kjer je cerkev in šola. Ta pot hočejo trapisti Leskovčanom odkupiti za 20.000 gld., pa drugega napraviti na severni strani, v gorenjem konci trga za 5000 gld. Odkupnino in mogoči ostanek od ovih 5.000 gld. so trapisti namenili ne Leskovčanom, ampak za pozidanje nove farne cerkve namesto sedanje premajhne. V nedeljo, dne 13. t. m., se bodo vršila dotična pogajanja gori v samostanu v pričo dotičnih občinskih mož in notarja g. Veršca iz Sevnice. — Sedanega priorja postavili bodo še ta mesec za opata z mitro. — Trapisti živijo v lepem miru z vsemi sosedi in z vsemi občinami in ne odbijajo za kar bodi njihovih opravičenih prošelj. Govori se, da nameravajo postaviti obzidje okoli samostana; tedaj hočejo biti popolnoma ločeni od sveta. J.

Domače stvari.

— (Izjava.) Naprošeni smo, prijaviti kot popravek k neki notici v „Hrvatski“, da so sokolski pevci naši iz lastnega nagiba peli podoknico čestiti gospej soprogi župana Zagrebškega dr. Amruša, ne pa na prizadevanje dveh mestnih uradnikov, kakor je z zlobnim namenom hotela trditi „Hrvatska“. S to podoknico hoteli so se pokazati hvaležne za zares izredno ljubeznjivost, s katero je g. dr. Amruš, kot načelnik mesta Zagreba vsprejel povsod slovenske goste, pokazati so se hoteli zahvalne vsemu Zagrebškemu mestu, počastivši z majhno pevsko podoknico gospej soprugi županovi, župana samega in v njem vse mesto, katero zastopa. Zatorej izražajo le svoje obžalovanje, da se je politična strankarska strast pokazala tudi pri tej priliki, kajti skoro vse, kar govori „Hrvatska“, je neresnično in z namenom spačeno, zatorej niti ni treba vsako stvar posebej oporekati. To smo prijavili na izrecno željo pevskega kluba „Sokola Ljubljanskega“.

— (Akademija biciklistov Sokola Zagrebškega in telovadba Ljubljanskih Sokolov.) V ponedeljek popoldne vršila se je tudi akademija biciklistov, pri kateri je telovadilo osem naših najboljših telovadcev ter so si stekli obče priznanje in slavo, kakor povsod, kjer so do zdaj še nastopili. Pokazali so zares izredno izurjenost, kateri se je vse čudilo, ob enem pa dokazali, da se v Sokolu res goji prva njegova naloga, to je telovadba. Občinstvo je prav živahno odlikovalo naše telovadce, kakor tudi zares lepe produkcije hrvatskih biciklistov, mej katerimi je bil prvi zmagovalec g. Kristan. Izmej naših telovadcev sta se posebno odlikovala gg. Benčan in Vernik poleg ostalih tovarišev.

— (Družba sv. Cirila in Metoda) potrjuje, da je prejela po gosp. Ivanu Starec, stud. iur., 16 gold. kot čisti prebitek dne 9. avgusta bivše veselice v Vel. Laščah. Temu potrdilo pristavlja, da se pristrčno raduje, videč naše dijaštvo tako požrtovalno delujoče za družbe sveto geslo „Bog, cesar, narod!“

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (V Zagreb) pelje v nedeljo 13. septembra t. l. posebni vlak po znižani vožnji ceni povodom tu se radi dvajsetletnega obstanka dne 13., 14. in 15. septembra vršujočih velikih slavnostij, katerih se udeležijo vsa gasilna društva kranjske dežele in sosednih dežel in si ogledajo tamošnjo lepo jubilarno razstavo. Vlak odhaja kakor zadnjič in cene so za tje in nazaj jednake, kakor pri prvih dveh vlakih. Vožnji listki, ki so veljavni za vožnjo nazaj do 26. septembra t. l. z vsakem osebnim vlakom (brzovlak ne), naj se gotovo do sobote opoldne preskrbe, ker pozneje so po 20 kr. dražje. Dobivajo se v J. Pavlinovi pisarni v Ljubljani in pri odboru vsacega gasilnega društva. Mej vožnjo nazaj sme se dvakrat proti naznanilu izstopiti. Stanovanja oskrbljuje Zagrebški odbor za stanovanja.

— (C. kr. obrtni strokovni šoli v Ljubljani.) Na strokovnih šolah za lesno industrijo in za umetno vezenje ter šivanje čipek se prične šolsko leto 1891/92 z dnem 15. septembra. Upisovanje v oba zavoda se bode vršilo v ponedeljek, 14. t. m., zjutraj in popoldne v pisarni c. kr. vodstva (Virantova hiša, uhod v Zvezdarskih ulicah). Za vsprejem morajo

učenci in učenke dokazati, da so dovršili 14. leto in ljudsko šolo z dobrim uspehom. Šolnine ni nikake. Revni gojenci imajo upanje, da dobé razne podpore in ustanove. Strokovna šola za lesno industrijo ima 4 letnike, v katerih se poučuje poleg potrebnih teoretičnih predmetov umetno in stavbeno mizarstvo, rezbarstvo in strugarstvo. Na strokovni šoli za umetno vezenje ima letos prirasti 3. letnik in posebni atelier, v katerem bodo bivše učenke pod nadzorstvom in navodili učnih močij izvrševale naročena dela. Podrobnosti povedó plakati. Tudi daje c. kr. vodstvo drage volje vsa potrebna pojasnila pismeno in ustmeno.

— (Predvčerajšnji mesečni živinski semenj) je bil precej dobro obiskan. Prignalo se je 458 konj in volov, 227 krav in 49 telet, skupaj 734 glav. Kupčija z govejo živino bila je živahna, posebno voli so se dobro prodajali. S konji je bila kupčija srednja. Na prihodnji veliki semenj 14. t. m. se pričakuje izdatno več živine in kupcev.

— (Tovarna predilnice v Litiji) se bode za tretjino povečala. Stavbinsko delo prevzela je tukajšnja tvrdka Knez in Zupančič in bode pričetno delo še letos završeno.

— (Mej Trbižem in Rablom) odprl se je promet po mnogodnevem napornem delu.

— (Novo gasilno društvo) v Št. Vidu pri Vipavi se ustanavlja. Na čelu odbora je gosp. Anton Uršič.

— (V Kozjem) prirede tamošnji rodoljubi dne 20. t. m. prvi slovenski koncert s petjem in godbo. Vso čast gospodom rodoljubom, ki so v Kozjem kaj tacega omogočili!

— (V Mariboru) se snuje društvo „Dijaška kuhinja“ v podporo slov. dijakov na srednjih šolah Mariborskih. V osnovalnem odboru so gg.: kanonik dr. Križanič, ravnatelj H. Schreiner, prof. J. Majciger, profesor dr. Pajk, odvetnik dr. J. Glančnik, prof. dr. Mlakar in tajnik J. Majcen.

— (Osnovni odbor „dijaške kuhinje“ v Mariboru) uljudno prosi vse rodoljube, naj mu priteko na pomoč ali z denarjem ali z blagom, da bode mogel ustrezati nalogi svoji v prid domovini slovenski

— (Ponesrečil se je) v noči od 7. do 8. sept. t. l. Janez Lovko, posestnikov sin iz Cerknice, vozeč domu dva krla; nesreča pripetila se je pri ovinku okrajne ceste nad Žerovnico. Ponesrečenega sta omenjena hoda na sedaj še ne dognan način na tla podrli, ter mu na glavi prizadela smrtni udarec. — Je li zakrivila to nesrečo kaka tuja roka, pokazala bode sodna preiskava.

— (Osa prouzročila smrt.) V sv. Florijana župniji na Ščavnici pil je hlapec jabolčnico in ž njo požrl živo oso, katera ga je v grlu pičila. Grlo je tako silno oteklo, da je hlapca zadušilo.

— (Defraudacija na Hrvatskem.) Poštar v Petrijevcih pri Oseku v Slavoniji, Karol pl. Koharović, osvojil si je iz poštne blagajne 5000 gld. in utekel s svojo sestro v Ameriko.

— (Nova gasilna društva,) katera poprašujejo po pravilih in službenem redu za gasilna društva, opozarjamo, da jih lahko dobe v tiskarni Klein in Kovač po 30 kr. izvod.

— (Spomin na grofa Chamborda.) Kakor znano, hranijo se zemeljski ostanki poslednjega Bourbona v frančiškanskem samostanu v Kostanjevici pri Gorici. Pred kratkim poročal je znameniti Pariški list „Figaro“, da je grobišče, kjer počivajo potomci slavnih kraljev, zanemarjeno in zapuščeno ter očital sorodnikom in dedičem grofa Chamborda grdo nehvaležnost in pomanjkanje pije-tete. — Ta napad vzbudil je veliko senzacijo, in grof Chardonnet, ki je bival mnogo let pri pokojnem grofu Chambordu, se je podvizal, poslati uredniku lista „Figaro“ nastopno pismo: „Gospod glavni urednik! Dovolite staremu služniku kraljevske obitelji, da Vam pové vso istino gledé kraljevske rakve v Gorici. Gospod vojvoda Madridski udal se je plemenitemu svojemu čustvu in opustil ožigosati one, ki so res vsega krivi. Gosp. grof Chambord ukazal je v svoji oporoki, da se truplo njegovo za vedno dá v varstvo očetom frančiškanom v Kostanjevici, a vrh tega dal je svojemu intendantu in staremu prijatelju, g. Charlemagne Obry-u, tako natančno določena naročila, da našim princem ni preostalo drugega, nego udati se slepo volji pokojnikov. Redovniki dobili so večkrat jako izdatne vsote, in po-pravil se je tudi samostan na troške kraljevske obitelji, a varovanje in nadzorovanje rakve je zagotov-

ljeno vsled bogatih fondacij; ako pa očetje frančiškani ne poznajo več velikosti naših kraljev, morali bi se vsaj spominjati njih radodarnosti. — Ti menih so gospodarji v svojem samostanu, ako pa zanemarjajo dolžnosti svoje, zadene jih tudi zaničevanje vseh spomnu svojih kraljev zvesto-udanih Francozov. Vsprejmite gospod glavni urednik zagotavljenje najodličnejšega spoštovanja. — Grof Chardonnet.“ — Ker so očetje frančiškani na Kostanjevici zgolj Slovenci, želimo iskreno, da bi ta izjava ne bila resnična.

— (Razpisano) je mesto okrajnega sodnika v Velikovci, eventualno pri kakem drugem sodišči. Prošnje do 22. t. m.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 10. septembra. Dogovori zaradi trgovinske pogodbe mej Avstro-Ogersko in Srbijo začeli se bodo definitivno sredi meseca oktobra, brez ozira na to, bodo-li do tedaj dognana pogajanja z Italijo in s Švico.

Praga 10. septembra. Namestnik je razglasil program o cesarjevem bivanju v Pragi in Reichenburgu od dne 21. t. m. do 2. oktobra.

London 10. septembra. Skozi Dardanelске ožine odplulo je letos že najmanj ruskih ladij, na katerih je bil ukrancen zgolj vojaški material. „Daily Telegraph“ javlja, da je rusko-turško sporazumljenje gledé tega uprašanja povsem brez važnosti. Dardanelске ožine so bile tudi angleškim in nemškim ladijam, ki so vozile vojni material, zmirom odprte. Sultan se s tem, da se je udal prošnjam Rusije, še ni odpovedal svojim pravicam glede prehoda skozi Dardanele.

Novi Jork 10. septembra. Čilenska junta je sklenila razpisati občne volitve v narodno zbornico na dan 18. oktobra, a 18. novembra bodo novoizvoljeni senatorji in poslanci volili predsednika. Vojni minister Balmacedov udal se je junti na milost in nemilost.

Dunaj 11. septembra. Grof Taaffe odpotoval v Ellischau.

Praga 11. septembra. V jubilejni spomin poseta cesarja Leopolda v prvi češki obrtni razstavi dne 14. septembra 1771 priredi razstavni odbor v ponedeljek slavnost, katere se bode udeležil deželni odbor, mestni zastop in župani predmestij.

Monakovo 11. septembra. Nemški cesar in princ regent odpotovala zjutraj k manevrom obeh bavarskih vojni korov. Odtod odpotuje nemški cesar ob 11. uri dopoldne v Basel. Občinstvo je burno pozdravljalo cesarja za odhod. Oblastva bila so navzoča na kolodvoru.

Mecheln 11. septembra. V včerajšnji javni seji katoliškega kongresa prečital je tajnik Fris addresso na papeža, izražajočo željo, da bi se zopet ponovilo posvetno gospodarstvo njegovo.

Razne vesti.

* (Povodenj.) V mestecu Weiz blizu Gradca na Štajerskem nastala je te dni vsled velikega dežja povodenj, ki je naredila sila mnogo škode. Uradne preiskave cenile so škodo na pol milijon goldinarjev. Najbolj prizadete so občine St. Kathrem, Hohenau in Gasen, a tudi mestece Weiz je bilo v veliki nevarnosti in je preteča katastrofa le zato ni zadela, ker se je pred kratkim naredil vodovod.

* (Zblaznel.) V mestecu Niortu na Francoskem živel je mlad slikar s svojo materjo v veliki bedi. Dne 8. t. m. je mladi umetnik nakrat zblaznel, vrgel se na staro svojo mater in jo po kratkem boju vrgel raz drugo nadstropje na ulico, kjer je stara žena obležala mrtva. Blaznik je potem zgolj s srajco oblečen, teklen na ulico in bežal po vsem mestu. Ukrotiti so ga z velikim trudom in ga odpeljali v blaznico.

* (Angleška štedljivost.) Kraljica Viktorija sklenila je na stare svoje dni, da bode začela štediti. Najprej odstavila je svojega „velikega sokolarja“ vojvodo Saint Albanskega, ki je dobival na leto 12.000 gld. plače in ni imel prav nobenega posla. Da bi pa ubogi milijonar in vojvoda ta dohodek laglje utrpel, dobil je odškodnino 300.000 gld., to se pravi, dobil je glavnico, katera mu bode kakor doslej služba nesla 12.000 gld. na leto odstotkov. — Drug gospod, ki je tudi te dni izgubil mastno službo, markí in vojvoda Downshiro, je dobival na leto 3600 gld. kot poveljnik trdnjave Hillsborough, katero se že pred 100 leti razrušili. — Tretji nesrečnik, ki je izgubil nekaj tisoč dohodkov, je bil „Queens rat catcher“ (lovitelj kraljevskih podgan). To službo, za katero imamo pri nas mačke, opravljal je na britanskem dvoru visok aristokrat.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Loterijske srečke 9. septembra.

V Pragi: 74, 55, 26, 71, 19.

Tuji:

10. septembra.

Pri **Maličih**: Spacer, Wohlforth, pl. Alpi, Weiss z Dunaja. — Keil, Müller, Singer iz Gradca. — Miller, Pump iz Celovca. — Bergauer, Milkovič iz Trsta. — Adler iz Prage. — Jonke iz Kočevja. — Schneider iz Dolenje vasi. — Stein iz Peterburga. — Dr. Globočnik iz Kranja. — Sandrin iz Kopra. — Štrukelj iz Gorice.

Pri **Stonu**: Goldscheider, Braun, Löwy, Goldner, Schmalz, Glück, Weinberg, Bucher, Koller, Germ z Dunaja. — Kastelic, Seunig, Hayman iz Trsta. — Stern iz Gradca. — Polak iz Tržiča. — Vidic z Brda. — Miklau iz Serajeva. — Grünhut iz Zagreba. — Badl iz Maribora. — Adlešič iz Litije. — Steinherger iz Budimpešte. — Jurca s Ptuja. — Weiss iz Kaniže.

Pri **avstrijskem cesarji**: Stepančič, de Castro, Roman iz Trsta. — Ljubič iz Smarija. — Juvanc iz Celja. — Korjutsch, Janky iz St. Vida.

Pri **bavarskem dvoru**: Koba, Mramor iz Novega mesta.

Pri **južnem kolodvoru**: Kramar iz Monakova. — Borštnik iz Trsta. — Hönigman, Possek iz Gradca.

Umrli so v Ljubljani:

7. septembra: Jožef Handler, železniškega sprevodnika sin, 3 mesece, Florijanske ulice št. 15, oslabiljenje moči.

9. septembra: Ana Tiran, železniškega sprevodnika hči, 1½ meseca, Poljanska cesta št. 37, katar v črevih. — Leopold Jeras, železniškega sprevodnika sin, 2¼ leta, Realjeva cesta št. 27, davica. — Anton Petauer, krojačev sin, 3 mesece, Gradišče št. 12, katar v črevih.

V deželni bolnici:

8. septembra: Marija Haring, šivilja, 22 let, griža. — Ferdo Štrukelj, agent, 46 let, degeneratio amyloiden.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
10. sept.	7. zjutraj	744.6 mm.	10.1° C	sl. vzh.	d. jas.	
	2. popol.	742.6 mm.	19.7° C	m. vzh.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	743.0 mm.	12.6° C	sl. vzh.	jasno	

Srednja temperatura 14.1°, za 0.7° pod normalom.

Izkaz avstro-ogerske banke

z dne 7. septembra 1891.

		Prejšnji teden
Bankovcev v prometu	449,808.000 gld. (+ 2,816.000 gld.)	
Zaklad v gotovini	244,842.000 „ (+ 30.000 „)	
Portfelj	193,130.000 „ (+ 11,225.000 „)	
Lombard	25,163.000 „ (+ 1,028.000 „)	
Davka prosta bankovčna rezerva	5,151.000 „ (— 4,033.000 „)	

C. in kr. intendancija 3. voja.

K št. 7756 iz leta 1891.

Izveček iz razglasa.

Za zagotovljenje zakupnega prevažanja vojaško-erariških in prekrbovalnih dober (uštevisi dobra deželne brambe) in sicer po vodi in po suhem, potem v garnizijskih krajih in v nastanitvenih postajah za c. in kr. vojsko in za c. kr. deželno brambo v obsegu vojaško-teritorialnega okraja v Gradci za leto 1892, vršila se bode **18. dne septembra 1891 ob 10. uri dopoldne** v uradnih prostorih korne intendancije javna obravnava z vsprejemanjem pismenih ponudb.

Popolni razglas je objavljen v št. 204 „Slovenskega Naroda“ z dne 9. septembra 1891.

Od c. in kr. intendancije 3. voja.

(736—1)

Dunajska borza

dné 11. septembra t. l.

(izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	90 80	—	90 85
Srebrna renta	90 55	—	90 75
Zlata renta	110 30	—	109 80
5% marčna renta	101 95	—	101 95
Akcije narodne banke	1008 —	—	1009 —
Kreditne akcije	279 75	—	278 75
London	117 10	—	117 20
Srebro	—	—	—
Napol.	9 30	—	9 30 ½
C. kr. cekini	5 57 ½	—	5 58
Nemške marke	57 50	—	57 55
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	134 gld.	75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	180	—
Ogerska zlata renta 4%	103	40	—
Ogerska papirna renta 5%	100	60	—
Dunavska reg. srečke 5%	100 gld.	120	25
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	115	—	—
Kreditne srečke	100 gld.	185	25
Rudolfove srečke	10	20	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	153	25
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	220	—	—

Zahvala.

Niže podpisana šteje si v dolžnost, vsem udom čitalnice, udom pevskega društva „Lira“, vsem darovateljem krasnih vencev, sploh vsem, ki so draga mi brata k zadnjemu počitku spremlili, izreči tem potom svojo najsrčnejšo zahvalo.

V Pulji, dne 11. septembra 1891.

(744)

Lizika Čulk.

V neko tovarno čevljev na Kranjskem vsprejme se gospodičina, stara ne manj nego 20 let, iz dobre obitelji, kot

nadzorovalka.

Zahteva se znanje obeh deželnih jezikov in energičen značaj. Ustop takoj.

Ponudbe naj se oddajo upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

(749—1)

Gospodičina

iz dobre rodbine, izurjena v šivanji, pri kuhi in sploh v vseh hišnih opravilih, želi v kako specerijsko prodajalnico, naj si bode v mestu ali na deželi, v službo vstopiti. Ponudbe pod črkama **A. B.** vsprejema iz prijaznosti upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

(748—1)

Štev. 15.737.

Razglas.

V zmislu §. 6. zakona z dne 23. maja 1873. l. (št. 121 d. z.) se naznanja, da bo

prvotni imenik porotnikov za 1892. l.

od 10. do 17. septembra t. l.

v magistratnem ekspeditu na ogled ter da ga v tem času vsakdo lahko pregleda in naznani svoj ugovor.

Porotniškega posla so po §. 4. omenjene postave oproščeni:

1.) Tisti, ki so že prestopili 60. leto svoje dōbe, za vsegdar.
2.) Udje deželnih zborov, državnega zbora in delegacij za čas zborovanja.

3.) Osebe, ki neso v dejanski službi, pa so podvržene vojni dolžnosti, za ta čas, ko so poklicane k vojaški službi.

4.) Osebe v službi cesarskega dvora, javni profesorji in učitelji, zdravniki in ranocelci in tako tudi lekarji (apotekarji), ako uradni ali občinski načelnik za-nje potrdi, da jih ni moči utrpeti, za sledeče leto.

5.) Vsak, kdor je prejetemu poklicu v enem porotnem razdobju kot prednji ali namestni porotnik zadostil, do konca prvega prihodnjega leta po pratiki.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

7. dne septembra 1891.

Predposledni mesec.

Velika

Predposledni mesec.

Praška razstavnna loterija.

Glavna dobitka:

goldinarjev 100.000 goldinarjev 50.000 goldinarjev

(707—8)

LOZI po 1 gld.

V Ljubljani se dobivajo lozi pri
J. C. MAYER-ju.

LOZI po 1 gld.